

สรุปการประชุมกับภาคประชาสังคม ภาคกลาง
กรอบความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างประเทศไทยและกลุ่มธนาคารโลก
2 พฤษภาคม 2560

สำนักงานธนาคารโลก กรุงเทพฯ

เพื่อเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนากรอบความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและกลุ่มธนาคารโลก (Country Partnership Framework - CPF) ธนาคารโลกจึงจัดให้มีการประชุมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ รวม 11 ครั้ง เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อคิดเห็น คำแนะนำ และประเด็นด้านการพัฒนาที่ประชาชนคิดว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ข้อคิดเห็นต่างๆ เหล่านี้จะถูกรวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมร่วมกับตัวแทนจากหน่วยงานภาคประชาสังคมในกรุงเทพฯ ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม

องค์กรที่เข้าร่วมประชุม

1. มูลนิธิที่อยู่อาศัยเพื่อมนุษยชาติ
2. สถาบันคีนันแห่งเอเชีย
3. มูลนิธิเพื่อคนไทย
4. องค์กรอิออกแฟม
5. สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน
6. ศูนย์วนศาสตร์ชุมชน เพื่อคนกับป่า
7. มูลนิธิมั่นพัฒนา
8. วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
9. มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
10. ไร้งน้ำชา TEA Group
11. ตัวแทนประเทศไทยเพื่อไปร่วมงาน The World Bank Group Civil Society Policy Forum 2017

วาระการประชุม:

1. กล่าวต้อนรับและแนะนำ กรอบความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างประเทศไทยและกลุ่มธนาคารโลก

2. แนะนำผู้เข้าร่วมประชุม
3. รายงานวิเคราะห์การพัฒนาประเทศอย่างเป็นระบบ “กลับสู่เส้นทาง: ฟื้นฟูการเติบโตและประกันความมั่งคั่งสำหรับทุกคน”
4. การอภิปรายและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 - a. ความท้าทายและลำดับสำคัญด้านการพัฒนาของประเทศไทย
 - b. กลุ่มธนาคารโลกจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกับประเทศไทยในการพัฒนาวิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศระยะยาวได้อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน การให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค หรือการประชุมหารือด้านนโยบาย

รายงานวิเคราะห์การพัฒนาประเทศอย่างเป็นระบบ (Systematic Country Diagnostic – SCD) “กลับสู่เส้นทาง: ฟื้นฟูการเติบโตและประกันความมั่งคั่งสำหรับทุกคน”

หลังจากการนำเสนอรายงาน ได้มีช่วง Q & A เพื่อเปิดให้ผู้เข้าร่วมมีโอกาสได้ตั้งคำถาม โดยประเด็นที่กล่าวถึงได้แก่

- วิวัฒนาการของตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันและธรรมาภิบาลของไทยระหว่างปี 2549/2550 และ ปี 2559/2560รวมทั้งเปรียบเทียบกับประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ วิวัฒนาการนี้แสดงให้เห็นว่าประเทศอื่นเริ่มได้ตามประเทศไทย กล่าวได้ว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศไทยลดลงตลอดหลายปีที่ผ่านมา
- มีข้อเสนอแนะเพื่อเปรียบเทียบประเทศไทยกับที่มีรายได้สูง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา
- ความหมายของความยากจนและวิธีการวัด
- ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDG) และเส้นทางที่แนะนำใน SCD

ความท้าทายและลำดับสำคัญด้านการพัฒนาของประเทศไทย

1. ความคุ้มครองทางสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มคนชายขอบ
 - รัฐบาลไทยมีนโยบายและกฎหมายที่ไม่ได้เป็นไปตามคำแนะนำของกลุ่มธนาคารโลกที่ได้แสดงไว้ใน SCD
 - ต้องมีการชี้ให้เห็นว่ากลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศยังเผชิญกับการถูกเลือกปฏิบัติ

2. แรงงานข้ามชาติ

- ปัจจุบันมีการสถิติคาดการณ์จำนวนแรงงานข้ามชาติ แรงงานข้ามชาติ แต่อาจเป็นเรื่องยากที่จะได้รับข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับตัวเลขและการดำรงชีวิตของกลุ่มคนดังกล่าว
- สถิติแรงงานไทย ไม่รวมแรงงานอพยพที่ไม่ได้จดทะเบียน
- ไม่มีรายงานการสำรวจแรงงานข้ามชาติเป็นเอกภาพ

3. ธรรมชาติ

- สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและสามัญสำนึกในหน้าที่ตลอดจนเสถียรภาพทางการเมืองกำลังแย้ลง ประเทศไทยต้องเน้นกลยุทธ์ใน 5 ปีข้างหน้าเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
- เมื่อพิจารณานโยบายของรัฐบาล ควรมีการคำนึงถึงดัชนีชี้วัดเนื่องจากต้องใช้เวลาในการดำเนินการและเห็นผล
- ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลในระดับภูมิภาคหรือระดับจังหวัดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการแบ่งปันข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดี
- การปฏิรูปภาครัฐเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง

4. การศึกษาที่มีคุณภาพ

- ต้องมีการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างครอบคลุม
- ความท้าทายในด้านการศึกษาได้แก่: การรวมกันของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน คอร์รัปชัน หลักสูตรที่ล้าสมัย ครูที่สอนโดยเน้นการบรรยายมากกว่าการมีส่วนร่วมของนักเรียน การฝึกอบรมวิชาชีพ การลดจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กและเพิ่มขนาดโรงเรียน (school consolidation)
- การฝึกอบรมวิชาชีพ - ภาคเอกชนสามารถมีบทบาทในการพัฒนามาตรฐานสำหรับการพัฒนาทักษะทางเทคนิคที่นอกเหนือไปจากทักษะเฉพาะซึ่งใช้ได้แต่กับบริษัทนั้นๆ
- การลดจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กและเพิ่มขนาดโรงเรียน - ความเหมาะสมของการรวมโรงเรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้ 1) ประชากรและภูมิศาสตร์ 2) ทรัพยากรของรัฐ 3) ปัจจัยทางวัฒนธรรม

5. บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

- ไม่ใช่เฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่ที่สร้างงานเท่านั้น ขณะนี้ธุรกิจ SME มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการสร้างงาน

6. ความร่วมมือระหว่างองค์กร

- ภาคประชาสังคมและองค์กรแต่ละแห่งมีฐานข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ แต่จำเป็นต้องมีการร่วมมือกันเพื่อพยายามนำข้อมูลเหล่านี้ไปปฏิบัติจริง

กลุ่มธนาคารโลกจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกับประเทศไทยในการพัฒนาวิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศระยะยาวได้อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน การให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค หรือการประชุมหารือด้านนโยบาย

1. **การพัฒนาธุรกิจ SME** - กลุ่มธนาคารโลกสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดของกลุ่มวิชา STEM อันได้แก่วิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ และในเรื่องของความร่วมมือระหว่างธุรกิจ SME กับภาคเอกชน
2. **การปฏิรูประบบภาครัฐ** - กลุ่มธนาคารโลกอาจเป็นสร้างจุดเปลี่ยนที่สามารถปฏิรูปภาครัฐได้ ภาคประชาสังคมสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาครัฐได้เช่นกัน
3. **สิทธิในการแสดงความคิดเห็น** - ประชาสังคมต้องการให้กลุ่มธนาคารโลกเป็นเสียงให้ โดยไม่ได้ต้องการทุน กลุ่มธนาคารโลกอาจมีอิทธิพลต่อรัฐบาลในการใช้นโยบายบางอย่างที่สนับสนุนการกระจายความมั่งคั่ง นอกจากนี้ภาคประชาสังคมยังต้องการคำแนะนำของกลุ่มธนาคารโลกในการเจรจากับรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและกฎหมายต่างๆที่ครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนชายขอบ (เช่นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นต้น)
4. **ระบบการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสม** - ปัจจุบันผู้เยาว์ต้องการการปกป้องที่ดีกว่าเดิม (ตัวอย่างเช่นกรณีการค้าประเวณีผู้เยาว์ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน)